

A költő születésének évfordulójára

Petőfi-sorozat

Petőfi Sándor születésének 150. évfordulójára a Szépirodalmi Kiadó elindítja a költő összes műveinek kiadásait. A sorozat első kötete Petőfi Sándor összes költeményei címmel Borsos Miklós illusztrációival jelenik meg.

Petőfi Sándor összes műveinek az Akadémia Kiadó gondozásában az idén megjelenő első kötete új, kritikai kiadás első darabjaként lát napvilágot. Tizenkét versének autográf kéziratáról készült faksimilék csokra a Magyar Helikon művészi kivitelű kötet. A legismertebb versekből válogatott összeállítás Juhász Ferenc A szentgyújtogató című prólogusával jelenik meg. A Csanádi Imre válogatta Vers és próza című gyűjteményében tér el az eddigi válogatásoktól, hogy nem műfajilag elkülönítve, hanem ke-

letkezésük sorrendjében rakja egymás mellé Petőfi írásait. Ugyancsak Csanádi Imre szerkesztette a Magvető Petőfi korszói című antológiáját, amely a költőről írott kritikákból, levelekből, versekből és emlékezésekből közöl válogatást.

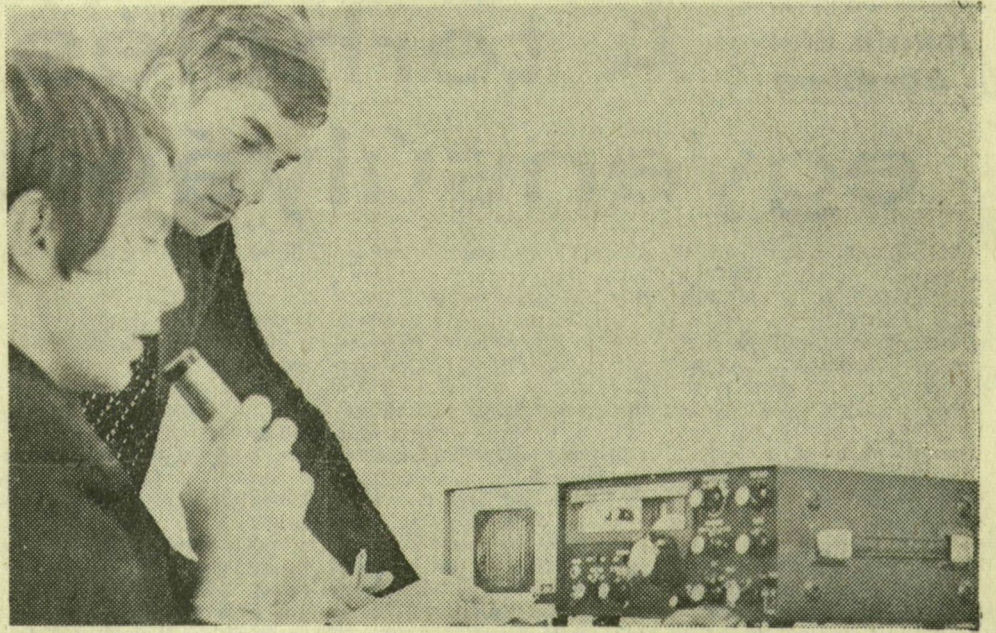
Martinkó András Petőfi életútja című összeállításában a dokumentumok, okiratok és naplórészletek leg-többször magát a költőt szövegezik meg. Illyés Gyula-V. Nyilassy Vilma Petőfi világa című képes albuma végig kíséri a költő pályáját táj- és tárgyélményeinek, az őt körülvevő világnak, környezetnek bemutatásával.

A határainkon túl élőkkel több idegen nyelvű Corvina-kötet ismerteti meg Petőfi költészetét. Összes költeményeinek harmadik kiadása jelenik meg oroszul.

Budapestre
érkezett
a szovjet
postaügyi
miniszter

Kedden, a késő éjszakai órákban Budapestre érkezett N. D. Pszurcev, a Szovjetunió postaügyi és távközlési minisztere, valamint K. K. Anajtis, a Litván Szocialista Szovjet Köztársaság postaügyi minisztere, hogy tárgyalásokat folytasson az 1947-ben aláírt megállapodás helyébe lépő új postai és távközlési egyezményről.

A szovjet vendégeket dr. Csanádi György miniszter és Horn Dezső miniszterhelyettes fogadta. Jelen volt V. J. Pavlov, a Szovjetunió budapesti nagykövete. (MTI)

Rádiósok

Négy lábón álló üvegfalú doboz a szegedi iparitanulói intézet udvarán. Mérédek lépcsőn visz az út a szobába, az egész világnak ebbe a parányi találkahelyére.

„Itt a Helén, Antal 8-as, Károly, Dénes, Antal. Általános hívás! A Helén, Antal 8-as... a 80 méteres sávban dolgozó állomások vételén van.”

Megroppan a padló a talpam alatt, mikor belépek. A készülék fölé hajló fiúk csöndre intenek. Néhány csavarás a gombokon és egy erős férfihang tölti be a szobát. Az általános hívásra jelentkeznek a HA3KGR, Hetes nevű községből. Be is mutatkozik: az operátor Attila. Deák János, a rádióamatőr klub vezetője veszi most kezébe a mikrofont:

— Sok szeretettel köszönöm, kedves barátom, nagyon nagy térerővel jössz. Kellemes délutáni kuszószt kívánok neked. Riportom részledre: 5, 9. Az operátor Jani. A QTH-m Szeged. Kedves Attila. Itt áll mellettem egy YL, beszélni szeretne veled.

Mielőtt tiltakozni tudtam volna, a kezembem találtam a mikrofont, ebből tudtam meg, hogy én lennék az az YL és sügta az oktató a mondandó szöveget. Meglepett zavarral olvastam le a szájáról és mondtam utána a mikrofonba: „Kedves Attila, kellemes délutáni szórakozást kívánok, nagyon sok 73-at, és nagyon sok 88-at küldök.” Attila megköszönte.

En mint a rádiózásban teljesen járatlan bábészködő —

és immár aktív résztvevő — valami magyarázatra vártam. Mi az a „kuszós”, mit jelent az, hogy „riportom részledre ennyi és ennyi”, kit jelölnek YL-nek és tulajdonképpen mit küldtetek velem — számok rejtjelében alcázva — Attilának.

— A kuszós rádiós kapcsolatok létesítését jelenti szaknyelven — mondja a klub vezetője, miközben a fiúk áttérnek a Morse-jelekkel való társalgásra. Általános hívásunkra az előbbtöb-

ben is jelentkeztek: Balassagyarmat, Dunaújváros, Budapest, Jászszentlászló és Hetes. A „riport” ez esetben a vétel értékelését jelenti, az 5-ös a tökéletes érthetőség, a 9-es a kiváló hangerő „osztályzata”. És bemutatom YL-t: Ön az mint klubon kívüli hölgy. Sok üdvözlötlet — és elnézést, puszit küldtünk az éteren át.

Hát így mondjon gyanútlanul számokat az ember!

A KONYHÁBAN IS

Deák Jánost már gyermekkorában érdekelte a rádiózás. Készülékeket épített. A rádió távirászáttal a katonaságnál is merkedett meg. Attól kezdve rabja is maradt. Számos rádióamatőr tanfolyam elvégzése után most ismét vizsgáló alá készül, amellyel a legmagasabb, C-fokozatú működési engedélyt szerzi meg.

— Nemrég vásároltuk ezt a japán adó-vevőt, Magyarországon tíz van belőle. Korábban az MHSZ-től kapott régi készülékekkel teremtettünk kapcsolatokat. Lehetőségeink jelenleg összehasonlíthatatlanok a korábbiakkal. Ez az új épület végre kényelmes otthont adott a klubnak. Segítségét kaptunk az iskolán kívül az MHSZ-től és a 10. sz. Volántól, és a gyerekek munkáját is dícséreljük. Sokszor éjszakákat elbeszélgetek az ország a világot amatőrjeivel.

— Itt foglalkozik csak rádiózással?
— A család hazaköt, de otthon se tudok megválni kedvenc hobbymtól. A konyhát rendeztem be rádiós szobának, saját szerkesztésű készülékkel. Sokszor éjszakákat elbeszélgetek az ország a világot amatőrjeivel.

FOKVÁROS JELENTKEZIK

Amíg beszélgetünk, a vezető félfüllel a Morse-jeleket hallgatja. Most odaszól a szorgoskodó fiúknak:
— Ki hív engem, ki hív engem? Jelet adjatok! A HA8KDA-t, bennünket keresnek — magyarázza a hozzá nem értőnek.

— A külföldi kapcsolatok is említette.

— Igen. A nemzetközi jelekkel érintkezünk a legkülönbözőbb országokkal, a mikrofont sajátos ilenkor nemigen használhatjuk, a nyelvtudás egyelőre nem erősségünk. A gyerekek közül többen angol tanfolyamra iratkoztak, ezzel a nyelvvel már könnyebben boldogulhatunk. Eddig 99 országot hívtunk sikerrel, várjuk a századikat. Ez összesen 6 ezer összeköttetést jelent.

Megakad szemem a falra függesztett, levelezőlaphoz hasonló színes kártyákon.

— Itt csak a legkülönlegesebbeket látja, ezek az úgynevezett QSL-lapok. Az összeköttetés csak akkor érvényes, ha a két fél ilyen kártyát cserél. Hátlapjára feljegyezzük a dátumot, az illető jelét, az értékelést, a hullámhosszot.

S már teríti is ki elem a tömöttelen tarka lapot, amerikaiakat, argentint, portugált, japánt, a Kanári-szigetekről és az Elefántcsontpart-ról valókat.

— Mongóliában egy amatőr dolgozik — beszélgettünk vele — mondja nem kis büszkeséggel. Egyszer a Vatikán és a Holland Tengerészeti Akadémia is „horogra” került.

— Meséljen el egy emlékezetes esetet — kérem.

— Ez két éve lehetett, egyik reggel orosz adó bármilyen magyar állomást hívott. Jelentkeztünk. Oroszul tudó emberre lett volna ködési engedélyt szerzi meg.
— Nemrég vásároltuk ezt a japán adó-vevőt, Magyarországon tíz van belőle. Korábban az MHSZ-től kapott régi készülékekkel teremtettünk kapcsolatokat. Lehetőségeink jelenleg összehasonlíthatatlanok a korábbiakkal. Ez az új épület végre kényelmes otthont adott a klubnak. Segítségét kaptunk az iskolán kívül az MHSZ-től és a 10. sz. Volántól, és a gyerekek munkáját is dícséreljük. Sokszor éjszakákat elbeszélgetek az ország a világot amatőrjeivel.

— Ilyen világraszóló események csak ritkán fordulnak elő velünk, a gyerekek főként szórakozást, hasznos időtöltést látnak a rádiózásban. Versenyekre, táborokba járunk.

Egy fiatalember lép be, nagy szatyorról, természetesen — Az éjszakai harapnivaló és a kávé — mondja. Hármán bentmaradnánk...

— Idejük és pénzünk nagy részét erre szentelik — tudom meg Deák Jánostól.

Most a fiúk felkapják fejüket, izgatottan fordulnak oktatójukhoz, egyikük kezében térkép: „Capetownból Margit hívja Jancsit — Deák elvtárs!”

— Igen, én kerestem tegnap délután, már vártam a jelentkezést — mondja.

A Morse-beszélgetésnek már nem voltam tanúja, én nem hoztam magammal félresek — magyarázza a napi hideg élelmet...
Chikán Ágnes

Nemzetközi
térképkiállítás
és tanácskozás

Huszonegy ország mintegy 200 atlaszát és térképét mutatják be a Hadtörténeli Múzeumban szerdán nyílt nemzetközi történelmi térképkiállításon. A bemutató megnyitása előtt Radó Sándor Kossuth-díjas, a földrajztudományok doktora, a MEM Országos Földügyi Hivatala térképészeti önálló osztályának vezetője sajtótájékoztatót tartott a történelmi térképek oktatásban betöltött szerepéről.

A kiállítás megnyitásával egyidőben háromnapos nemzetközi tudományos tanácskozás is kezdődött a történelmi térkép készítése során felmerülő kérdésekről.

Befejeződött
az üdülési főszezon

Közel 210 ezer nyaraló a szakszervezeti üdülőkben

Befejeződött az idei főszezon a szakszervezeti üdülőkben. Május elejétől október elejéig 208 000 személy, az erre az évre beutaltak több mint 60 százaléka nyaralhatott a szakszervezet vendégeként. Jótékonyan éreztették hatásukat azok az intézkedések, amelyek a nagycsaládok üdülését segítették elő, hiszen az összes üdülőknek majdnem 40 százaléka szülőikkel nyaraló gyermek volt.

A SZOT üdülői és szanatóriumai az idei elő-, fő- és a még előttünk álló utószezonban 337 000 vendéget fogadtak, illetve fogadnak annyi embert, mint Miskolc, Debrecen és Székesfehérvár lakossága együttvéve. Legtöbben, mintegy 85 000-en, a Balatonnál, sokan, 63 000-en, a hegyvidéken üdülhettek, illetőleg üdülhetnek még az

utószezonban. Az összes beutalt körülbelül egynegyede pihenhetett és fog még pihenni az év folyamán a gyógyüdülőkben és a szanatóriumokban. A jövőre elkészülő soproni üdülőszálló pedig 1973-ra még tovább javítja majd ezt az arányt. A szakszervezeti üdülés fejlődését nemcsak a növekvő számokon, hanem az üdülők egyre bővülő szolgáltatásain is mérhetjük. Idén több mint 400 millió forintot költenek a szakszervezeti üdülésre. Ennek a hatalmas összegnek nagyobb részét az ellátásra fordítják, de ebből fedezik az üdülőépületek és az üdülői berendezések folyamatos korszerűsítését, bővítését. A galyatetői üdülő rekonstrukciója eredményeként például minden szobához lesz WC, mosdó és zuhanyozó.

Tovább színesedik az utazó üdülők programja. Mintegy 6000 beutaló szőlő és szomszédos szocialista országokba és Ausztriába, a közkedvelt üdülőhajók 19 500 vendége közül pedig sokan hajózhathatnak Bécsbe, Pozsonyba, vagy az Al-Dunára. (MTI)

Bővül a magyar—
brazil árucseré

Veress Péter külkereskedelmi miniszterhelyettes és Paulo Padilha Vidal, a brazil külügyminisztérium főtisztviselője szerdán a Külkereskedelmi Minisztériumban aláírta a magyar-brazil gazdasági vegyesbizottság második ülészakánának jegyzőkönyvét.

A szívélyes légkörben lefolyt vegyesbizottsági tárgyalásokon mindkét fél kifejtette, hogy mód van Magyarország és Brazília gazdasági kapcsolatainak bővítésére.

Paulo Padilha Vidalt, Brazília budapesti követének társaságában fogadta dr. Bíró József külkereskedelmi miniszter. E találkozón is részletesen megvitatották a kapcsolatok fejlesztésének konkrét és igen biztató lehetőségeit. A brazil delegáció vezetője Puja Frigyesné, a külügyminiszter első helyettesénél is látogatást tett.

A latin-amerikai államok kereskedelmi kapcsolatában a magyar-brazil együttműködés már évek óta kiemelkedő helyet foglal el.

Magyarország kávészükegletének jelentős részét Braziliából szerzi be, s egyre növekvő mennyiségben importálnak a magyar állattenyésztés számára szóját. Mivel Brazília ipara igen gyors ütemben fejlődik, az utóbbi időben az ipari késztermékek vásárlását is megkezdtek. A közelmúltban jött létre az első ilyen jellegű üzletkötés több száz ezer dollár értékű textiláru importjáról. Ugyanakkor Brazília — mivel bruttó nemzeti termékének termelése évente 9—10 százalékkal tehát gyors ütemben növekszik — jó piac a magyar gépipar számára. Állami szinten jelentős gépipari exportmegállapodások jöttek létre, amelyek nyomán műszereket, szerszámgepeket, Diesel-mozdonyokat szállítottunk. Jó piac kínálkozik Braziliában magyar alumíniumtermékek, gyógyszerek, csapágyak és egyéb cikkek számára is.

A brazil gazdasági delegáció tegnap elutazott hazánkából.

Miért túrjuk?

Lassan nem tud az ember hová elfordulni, napjában számtalanszor úgy tenni, mintha süket lenne, és nem hallana semmit, annyira ellepi az utcát, a munkahelyeket, a szórakozóhelyeket a káromkodás és a durva beszéd. És ha csak a „csudába” küldenek egymást e sport művelői, vagy azt mondanak „anem-jójtát!”, s ettől pillanatnyi mérgük lecsillapodna.

Csak hogy nem erről van ám szó, hanem a féktelen drasztikumról, a tragárságról! Legszembetűnőben a kisiskolások és a kamaszok között szedi áldozatait a csúnya beszéd, de persze nem kíméli az élte-sebb férfiakat sem. Sokszor úgy tűnik, hogy az erősebb nem képviselői már-már egymással versengenek, ki tudja durvábban, közönségesebben és brutálisabban kifejezni magát, és mindezt teszik a nők jelenlétében, a nők fülehallatára, mintha ezzel a legtermészetesebb módon járnának el, mintha irodalmi nyelven beszélnének. A nők többsége megretten e gátlástalan beszéd hallatán. Pedig nem is olyan régen anyáink jókora pofonokat osztogattak volna, és rendre, tisztességre intették volna mindenkit a tizedért is a környezetüket, amit mi, emancipált nők, zokszó és neheztelés nélkül, már-már belenyu-

godva a sorsunkba, tudomásul vesszünk.

Nem lehet az igaz, hogy ezt a káromkodási hullámot el kell fogadnunk és el kell tűrnünk a mai kor, a „gyorsuló idő” velejárlaként. Mindezt ugyanis nélkülözni tudnánk. Jó lenne, ha akadnának férfiak, akik ebben segítségünkre sietnének. Mert már ott tartunk, hogy az újabb brutalitástól tartva, ezeket a fenegyerekeket nem merjük megkérdőjelezni; vajon így beszélhének édesanyjuk, feleségük, menyasszonyuk, esetleg kishúguk előtt, és eltűnének-e, hogy más férfiak így társalognának a hozzájuk tartozó nők füle hallatára?!

A legelemibb tiszteletadás, ha egy férfi nem beszél durván és közönségesen nők társaságában. Úgy tűnik, mintha az ifjú nemzedék egy része erről mit sem tudna. Egyre inkább tért hódít, és polgárjogot nyer mindenfajta társasérintkezésben, úton és útfélen a csúnya beszéd. Persze igazán eredményes és hatásos az lenne, ha hallatán mi lányok-asszonyok nemcsak elpirulnánk és süketet tetetnénk, hanem mernénk felháborodni, tiltakozni és megszegyteníteni is azt, aki megsért bennünket.

Kocsis Éva